



LIETUVOS RESPUBLIKOS SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

ĮSAKYMAS

**DĖL LIETUVOS MEDICINOS NORMOS MN 59:2016 „GYDYTOJAS
DERMATOVENEROLOGAS. TEISĖS, PAREIGOS, KOMPETENCIJA IR
ATSAKOMYBĖ“ PATVIRTINIMO**

2016 m. rugsėjo 5 d. Nr. V-1067

Vilnius

Vykdydamas Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymą:

1. T v i r t i n u Lietuvos medicinos normą MN 59:2016 „Gydytojas dermatovenerologas. Teisės, pareigos, kompetencija ir atsakomybė“ (pridedama).
2. P r i p a ž į s t u netekusiu galios Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. gruodžio 10 d. įsakymą Nr. V-899 „Dėl Lietuvos medicinos normos MN 59:2004 „Gydytojas dermatovenerologas. Teisės, pareigos, kompetencija ir atsakomybė“ patvirtinimo“ su visais pakeitimais ir papildymais.
3. P a v e d u įsakymo vykdymą kontroliuoti viceministrui pagal veiklos sritį.

Krašto apsaugos ministras,
pavarduojantis sveikatos apsaugos ministrą

Juozas Olekas

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos
ministro 2016 m. rugsėjo 5 d.
įsakymu Nr. V-1067

LIETUVOS MEDICINOS NORMA

MN 59:2016

GYDYTOJAS DERMATOVENEROLOGAS. teisės, pareigos, kompetencija ir atsakomybė

I SKYRIUS TAIKYMO SRITIS

1. Ši Lietuvos medicinos norma nustato gydytojo dermatovenerologo veiklos sritis, teises, pareigas, kompetenciją ir atsakomybę.

2. Ši Lietuvos medicinos norma privaloma visiems gydytojams dermatovenerologams, dirbantiems Lietuvos Respublikoje, jų darbdaviams, taip pat institucijoms, rengiančioms šiuos specialistus, tobulinančioms jų profesinę kvalifikaciją bei prižiūrinčioms jų veiklą.

II SKYRIUS NUORODOS

3. Rengiant šią Lietuvos medicinos normą vadovautasi šiais Lietuvos Respublikos teisės aktais:

- 3.1. Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymu;
- 3.2. Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymu;
- 3.3. Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatymu;
- 3.4. Lietuvos Respublikos medicinos praktikos įstatymu;
- 3.5. Lietuvos Respublikos pacientų teisių ir žalos sveikatai atlyginimo įstatymu;
- 3.6. Lietuvos Respublikos žmogaus mirties nustatymo ir kritinių būklių įstatymu;
- 3.7. Lietuvos Respublikos žmonių užkrečiamųjų ligų profilaktikos ir kontrolės įstatymu;
- 3.8. Lietuvos Respublikos biomedicininio tyrimų etikos įstatymu;
- 3.9. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. spalio 31 d. nutarimu Nr. 1359 „Dėl gydytojų rengimo“;
- 3.10. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. lapkričio 9 d. įsakymu Nr. 634 „Dėl Bendrųjų reikalavimų medicinos normoms rengti patvirtinimo“;
- 3.11. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. sausio 28 d. įsakymu Nr. 58 „Dėl Sveikatos priežiūros specialistų profesinės kompetencijos patikrinimo tvarkos“;
- 3.12. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. 132 „Dėl Sveikatos priežiūros ir farmacijos specialistų profesinės kvalifikacijos tobulinimo ir jo finansavimo tvarkos“;
- 3.13. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. rugpjūčio 14 d. įsakymu Nr. 422 „Dėl ligų diagnostikos bei ambulatorinio gydymo, kompensuojamo iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto, metodikų patvirtinimo“;

3.14. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. sausio 6 d. įsakymu Nr. V-1 „Dėl Numerio sveikatos specialisto spaudui suteikimo ir panaikinimo taisyklių patvirtinimo“;

3.15. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. vasario 25 d. įsakymu Nr. V-117 „Dėl Lytiškai plintančių infekcijų, ŽIV nešiojimo ir ŽIV ligos epidemiologinės priežiūros tvarkos aprašo patvirtinimo“;

3.16. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymu Nr. V-43 „Dėl Gydytojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal gydytojo profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti medicinos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

3.17. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. balandžio 8 d. įsakymu Nr. V-208 „Dėl Būtiniosios medicinos pagalbos ir būtiniosios medicinos pagalbos paslaugų teikimo tvarkos bei masto patvirtinimo“;

3.18. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. gegužės 14 d. įsakymu Nr. V-364 „Dėl licencijuojamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų sąrašų patvirtinimo“;

3.19. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. gegužės 27 d. įsakymu Nr. V-396 „Dėl Medicinos praktikos licencijavimo taisyklių patvirtinimo“;

3.20. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. birželio 28 d. įsakymu Nr. V-469 „Dėl Medicinos praktikos profesinių kvalifikacijų rūšių sąrašo“;

3.21. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. rugsėjo 29 d. įsakymu Nr. V-680 „Dėl medicinos praktikos licencijų išdavimo gydytojams, turintiems specializuotos medicinos praktikos licenciją ar sertifikatą, ir teisės verstis siaura medicinos praktika įgijimo“;

3.22. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro ir Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2005 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. V-533/A1-189 „Dėl teisės aktų, susijusių su elektroniniais nedarbingumo pažymėjimais bei elektroniniais neštumo ir gimdymo atostogų pažymėjimais, patvirtinimo“;

3.23. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2008 m. sausio 16 d. įsakymu Nr. V-39 „Dėl Skubios konsultacinės sveikatos priežiūros pagalbos organizavimo ir apmokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“;

3.24. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2009 m. sausio 19 d. įsakymu Nr. V-18 „Dėl Lietuvos medicinos normos MN 4:2009 „Medicinos prietaisų saugos techninis reglamentas“ ir Lietuvos medicinos normos MN 100:2009 „Aktyviųjų implantuojamųjų medicinos prietaisų saugos techninis reglamentas“ patvirtinimo“;

3.25. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. gegužės 3 d. įsakymu Nr. V-383 „Dėl Medicinos priemonių (prietaisų) naudojimo tvarkos aprašo patvirtinimo“;

3.26. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2011 m. vasario 23 d. įsakymu Nr. V-164 „Dėl Tarptautinės statistinės ligų ir sveikatos sutrikimų klasifikacijos dešimtojo pataisyto ir papildyto leidimo „Sisteminis ligų sąrašas“ (Australijos modifikacija, TLK-10 AM) įdiegimo“.

III SKYRIUS TERMINAI IR JŲ APIBRĖŽTYS

4. Šioje Lietuvos medicinos normoje vartojami terminai ir jų apibrėžtys:

4.1. **Dermatovenerologija** – medicinos mokslo šaka, kuri nagrinėja odos, jos priedų, šalia odos esančios gleivinės (toliau – gleivinės) ligų bei lytiškai plintančių infekcinių ligų etiologiją, diagnostiką, gydymą ir profilaktiką.

4.2. **Gydytojas dermatovenerologas** – medicinos gydytojas, teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs gydytojo dermatovenerologo profesinę kvalifikaciją.

4.3. **Gydytojo dermatovenerologo praktika** – teisės aktų reglamentuota gydytojo dermatovenerologo pagal įgytą profesinę kvalifikaciją ir nustatytą kompetenciją atliekama asmens sveikatos priežiūra, apimanti odos, jos priedų, šalia odos esančios gleivinės ligų bei lytiškai plintančių infekcinių ligų profilaktiką, diagnostiką ir gydymą.

4.4. Kitos šioje Lietuvos medicinos normoje vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos šios Lietuvos medicinos normos 3 punkte nurodytuose teisės aktuose.

IV SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

5. Gydytojo dermatovenerologo profesinę kvalifikaciją įgyjama baigus universitetines medicinos studijas ir dermatovenerologijos rezidentūrą. Užsienyje įgyta gydytojo dermatovenerologo profesinę kvalifikaciją pripažįstama Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

6. Teisę verstis gydytojo dermatovenerologo praktika turi asmuo, Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs gydytojo dermatovenerologo profesinę kvalifikaciją ir turintis Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka išduotą ir galiojančią medicinos praktikos licenciją verstis medicinos praktika pagal gydytojo dermatovenerologo profesinę kvalifikaciją.

7. Gydytojas dermatovenerologas verčiasi gydytojo dermatovenerologo praktika asmens sveikatos priežiūros įstaigose, turinčiose galiojančią įstaigos asmens sveikatos priežiūros licenciją teikti dermatovenerologo paslaugas.

8. Gydytojas dermatovenerologas dirba savarankiškai, bendradarbiaudamas su kitais sveikatos priežiūros paslaugas teikiančiais specialistais.

9. Gydytojas dermatovenerologas vadovaujasi Lietuvos Respublikos įstatymais, šia Lietuvos medicinos norma ir kitais teisės aktais, įstaigos, kurioje dirba, įstatais (nuostatais), vidaus tvarkos taisyklėmis bei savo pareigybės aprašymu.

V SKYRIUS TEISĖS

10. Gydytojas dermatovenerologas turi teisę:

10.1. verstis gydytojo dermatovenerologo praktika šios Lietuvos medicinos normos ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka;

10.2. išrašyti receptus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.3. išduoti asmens sveikatos pažymėjimus (pažymas) Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.4. spręsti laikinojo nedarbingumo klausimus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.5. pagal kompetenciją tirti ir gydyti vaikus ir suaugusius asmenis, skirti jiems imunoprofilaktikos priemonės ir, esant indikacijų, bendradarbiauti su kitais sveikatos priežiūros specialistais bei socialiniais darbuotojais ir atsižvelgti į jų rekomendacijas;

10.6. konsultuoti dermatovenerologijos klausimais Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.7. gauti darbui būtiną informaciją apie gydomus ir konsultuojamus pacientus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.8. siųsti pacientus į Gydytojų konsultacinę komisiją ir (ar) į Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybą prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos;

10.9. atsisakyti teikti sveikatos priežiūros paslaugas, jei tai prieštarauja gydytojo profesinės etikos principams arba gali sukelti realų pavojų paciento ar gydytojo gyvybei, išskyrus atvejus, kai teikiama būtinoji medicinos pagalba;

10.10. nustatyti žmogaus mirties faktą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.11. tobulinti profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.12. dalyvauti pasitarimuose, seminaruose ir konferencijose, mokslinių draugijų veikloje, kur nagrinėjami su profesine kvalifikacija susiję klausimai;

10.13. dalyvauti mokslinėje tiriamojoje ir pedagoginėje veikloje, taip pat kuriant ir diegiant naujas medicinos ir informacines technologijas ir diegti į praktiką Lietuvos Respublikoje įteisintus naujus tyrimo ir gydymo metodus;

10.14. teisės aktų nustatyta tvarka panaudoti naujas, mokslškai pagrįstas, bet dar nustatyta tvarka neapčiuotas ligų profilaktikos, diagnostikos ir gydymo priemones bei teisės aktų reikalavimų neatitinkančias medicinos priemones (prieštaisus);

10.15. dalyvauti Lietuvos ir (ar) užsienio gydytojus dermatovenerologus vienijančių organizacijų, asociacijų ir mokslinių draugijų veikloje, pasitarimuose, seminaruose ir konferencijose, įvairiose diagnostikos, gydymo ir profilaktikos programose, moksliniuose tyrimuose;

10.16. teikti siūlymus Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijai, savivaldybių gydytojams, sveikatos priežiūros įstaigų administracijai, darbdaviams, švietimo įstaigų vadovams, kaip pagerinti ligonių ištyrimą, gydymą, medicininę reabilitaciją, profilaktiką, socialines ir darbo sąlygas bei paslaugų apmokėjimo tvarką;

10.17. dalyvauti asmens sveikatos priežiūros įstaigoje atliekamo audito procedūrose, siekdamas pagerinti pacientų priežiūrą;

10.18. reikalauti darbdavio užtikrinti optimalias darbo sąlygas (patalpos, higieninės sąlygos, apsaugos priemonės, medicinos priemonės (prieštaisai), jų priežiūra bei jų atnaujinimas), reikalingas diagnostikos ir (ar) gydymo procedūroms atlikti;

10.19. gydytojas dermatovenerologas gali turėti ir kitų teisių, nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktais.

VI SKYRIUS

PAREIGOS

11. Gydytojas dermatovenerologas privalo:

11.1. teikti būtinąją medicinos pagalbą;

11.2. turėti medicinos gydytojo spaudą, kurio numeris suteiktas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.3. nepriskirtais jo kompetencijai atvejais siųsti pacientą konsultuotis ir gydytis pas atitinkamos srities specialistą;

11.4. bendradarbiauti su kitais asmens bei visuomenės sveikatos priežiūros specialistais, socialiniais darbuotojais;

11.5. propaguoti sveiką gyvenseną, ligų prevencijos ir sveikatos tausojimo bei ugdymo priemones;

11.6. vykdyti privalomąsias sveikatos programas;

11.7. laikytis gydytojo profesinės etikos principų, gerbti pacientų teises ir jų nepažeisti;

11.8. nuolat tobulinti profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.9. laikytis gydytojo dermatovenerologo praktiką reglamentuojančių teisės aktų;

11.10. tvarkyti gydytojo dermatovenerologo praktikos dokumentus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.11. paaiškinti gydytojo dermatovenerologo praktikos aplinkybes Sveikatos apsaugos ministerijos, teisėsaugos institucijų prašymu;

11.12. taikyti Lietuvos Respublikoje įteisintus tyrimo, diagnostikos ir gydymo metodus, išskyrus kituose teisės aktuose nustatytas išimtis;

11.13. naudoti tik teisės aktų reikalavimus atitinkančias medicinos priemones (priedais), išskyrus kituose teisės aktuose nustatytas išimtis. Užtikrinti, kad medicinos priemonės (priedaisai) būtų naudojamos teisės aktų nustatyta tvarka ir vadovaujantis gamintojo su medicinos priemonėmis (priedaisais) pateikiama informacija;

11.14. pagal savo kompetenciją ir įstaigos, kurioje dirba, paslaugų teikimo lygį kvalifikuotai tirti, diagnozuoti ligas, gydyti bei užtikrinti teikiamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų kokybę;

11.15. bendradarbiauti su kitais sveikatos priežiūros specialistais, dalyvaujančiais atliekant tyrimo, diagnostikos ir gydymo veiksmus;

11.16. pacientą siuntusiam gydytojui raštu pranešti konsultacijos rezultatus, tyrimo duomenis, išvadas, rekomendacijas;

11.17. vykdyti kitas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytas pareigas.

VII SKYRIUS KOMPETENCIJA

12. Gydytojo dermatovenerologo profesinę kompetenciją sudaro žinios, gebėjimai ir įgūdžiai, kuriuos jis įgyja baigęs dermatovenerologo profesinę kvalifikaciją suteikiančias studijas bei nuolat tobulindamas profesinę kvalifikaciją ir domėdamasis nuolatine mokslo ir praktikos pažanga. Gydytojas dermatovenerologas turi žinoti:

12.1. sveikatos apsaugos ir socialinės medicinos organizavimo pagrindus;

12.2. darbo su dokumentais ir raštvedybos pagrindus;

12.3. medicinos statistikos pagrindus;

12.4. sveikatos draudimo principus ir rūšis;

12.5. žmogaus psichologijos ypatumus, psichikos sutrikimus, sveiko ir sergančio žmogaus bei jo artimųjų psichologiją;

12.6. naudojimąsi informacinėmis duomenų bazėmis.

13. Gydytojas dermatovenerologas privalo išmanyti:

13.1. darbo saugos reikalavimus;

13.2. medicininės etikos ir deontologijos reikalavimus;

13.3. pagrindinius slaugos reikalavimus;

13.4. žmogaus organų sistemų anatomijos, topografijos ir fiziologijos ypatumus;

13.5. vidaus ligų diagnostikos ir gydymo principus;

13.6. chirurginio gydymo principus ir odos ligų chirurginio gydymo ypatumus;

13.7. vaikų raidos, jų ištyrimo specifikos, vaikų ligų diagnostikos ir gydymo principus;

13.8. farmakologijos, su odos, odos priedų ir gleivinės patologija susijusios toksikologijos, genetikos pagrindus bei profesinių odos ligų ypatumus;

13.9. odos mikrobiologiją ir dermatopatologiją;

13.10. vaikų, suaugusiųjų, nėščiųjų ir pagyvenusių asmenų odos, gleivinių ir odos priedų ligų ypatumus;

13.11. alergologijos, imunologijos ir molekulinės biologijos pagrindus;

13.12. specialiųjų mitybos principų bei eliminuojamųjų ir provokacinių dietų sudarymo principus;

13.13. odos ir poodžio kraujagyslių patologijos pagrindus;

13.14. odos, odos priedų, gleivinės ligų, ŽIV ir lytiškai plintančių infekcijų epidemiologiją, klasifikaciją, priežastis, patogenezę, kliniką, diagnostiką, gydymą, priežiūrą, profilaktiką ir reabilitaciją.

14. Gydytojas dermatovenerologas turi mokėti diagnozuoti ir gydyti šias ligas (kodai pagal Tarptautinės statistinės ligų ir sveikatos sutrikimų klasifikacijos dešimtąją pataisytą ir papildytą leidimą „Sisteminis ligų sąrašas“ (Australijos modifikacija, TLK-10-AM):

14.1. odos, odos priedų ir gleivinės ligas (L00–L99), tarp jų L51.1 ir L51.2 (kai nėra vidaus organų pažeidimų); įgimtas dermatozes (Q80–Q82, Q84–Q85);

14.2. lytiškai santykiaujant plintančias infekcijas (A50–A64);

14.3. kai kurias infekcines ligas, sukeliančias odos, odos priedų ir gleivinės pažeidimus:

14.3.1. odos ir poodinių audinių tuberkuliozę (A18.4);

14.3.2. raudonligę (A26);

14.3.3. kitas zoonozines ligas (A28);

14.3.4. raupsus (A30);

14.3.5. kitų mikobakterijų sukeltas ligas (A31);

14.3.6. listeriozę (A32);

14.3.7. odos difteriją (A36);

14.3.8. aktinomikozę (A42);

14.3.9. nokardiozę (A43);

14.3.10. bartoneliozę (A44);

14.3.11. rožę (A46);

14.3.12. kitas spirochetų sukeltas ligas (A65–A69);

14.4. virusines infekcines ligas, kurioms būdingi odos ir gleivinės pažeidimai (B00–B09, B21);

14.5. kitas infekcijas, kurioms būdingi odos, odos priedų, gleivinės pažeidimai:

14.5.1. grybelines ligas (B35–B49);

14.5.2. pirmuonių sukeltas ligas (B55, B64);

14.5.3. helmintozes su odos pažeidimais (B65–B83);

14.5.4. pedikuliozę, akariazę ir kitas invazijas (B85–B89);

14.5.5. žmogaus imunodeficito viruso (ŽIV) sukeltą ligą (B20–B24);

14.6. odos, odos priedų ir gleivinės navikus:

14.6.1. ikinavikinius procesus (L57), gerybinius navikus (D18, D22, D23), *in situ* navikus (D03–D04, D07.4);

14.6.2. piktybinius navikus (C44), odos melanomą (C43) diagnozuoja ir atlieka naviko eksciziją be odos plastikos ir chemoterapijos, piktybinius navikus C46, C84–C85 diagnozuoja ir gydo be chemoterapijos;

14.7. kitų organų ar sisteminių ligų pakitimus odoje, odos prieduose, gleivinėje:

14.7.1. purpurą ir kitas hemoragines būkles (D69);

14.7.2. krieglobulinemijas (D89.1);

14.7.3. odos sarkoidozę (D86.3);

14.7.4. medžiagų apykaitos ligas (E50–E64, E80.1–E80.2, E83);

14.7.5. kapiliarų ligas (I78);

14.7.6. flebitą ir tromboflebitą (I80);

14.7.7. apatinių galūnių venų varikozę (I83);

14.7.8. įpročių ir potraukių sutrikimus (F63.3, F63.8, F.63.9);

14.7.9. jungiamojo audinio ir griaučių raumenų sistemos ligas, pasireiškiančias odos, odos priedų, gleivinės pažeidimais (M02.3, M02.8, M05.2, M07.0–M07.3), (M30–M31, M32.9, M33–M34 tik diagnozuojant), (M35.0–M35.2, M35.4, M35.6, M79.3);

14.8. kitas lūpos ir burnos gleivinės ligas (K12.0, K12.1, K13.0, K14);

14.9. urogenitalinės sistemos ligas (N34.1–N34.2, N41.0–N41.1, N.45, N48.0–N48.1, N48.5–N48.6, N49, N51.0–N51.2, N72, N75–N77);

14.10. simptomus ir požymius, susijusius su oda ir poodžiu (R20–R23);

14.11. specialų infekcinių ir parazitinių ligų ištyrimą (Z11, Z20.2); procedūras, neskirtas sveikatos būklei gerinti (Z41.8).

15. Gydytojas dermatovenerologas turi gebėti:

15.1. atlikti odos, odos priedų ir gleivinės specialiuosius funkcinis tyrimus;

15.2. atlikti odos, odos priedų ir gleivinės vaizdinimo tyrimus (dermatoskopiją, skaitmeninę dermatoskopiją, siaskopiją, kapiliaroskopiją, trichoskopiją, konfokalią lazerinę mikroskopiją), jų archyvavimą bei kitus neinvazinius odos tyrimus;

15.3. atlikti odos ir poodžio ultragarsinius tyrimus;

15.4. atlikti grybelinių ir kitų odos ligų tyrimą Vudo lempa;

15.5. paimti medžiagos citologiniam ir mikrobiologiniam tyrimui;

15.6. atlikti ir vertinti mikroskopinius (odos, gleivinės, plaukų, nagų ir išskyrų iš lytinių takų) tyrimus;

15.7. atlikti odos alerginius tyrimus: lopo, dūrio, įodinius ir provokacinius mėginius;

15.8. atlikti odos jautrumo ir provokacinius ultravioletiniams spinduliams mėginius;

15.9. čiuopti prostatą, paimti prostatos sekreto;

15.10. atlikti uretroskopiją ir kolposkopiją;

15.11. kateterizuoti ir praplauti šlaplę;

15.12. atlikti vietinę infiltracinę ir laidinę nejautrą;

15.13. atlikti odos, gleivinės ir nago plokštelės biopsiją;

15.14. atlikti odos ir poodžio darinių bei odos navikų eksciziją, kiuretažą, odos ir poodžio siūles, stabdyti kraujavimą;

15.15. pašalinti nago plokštelę ir gydyti įaugusį nagą;

15.16. atlikti žaizdų, opų medikamentinį ir instrumentinį gydymą bei priežiūrą;

15.17. atlikti elektrokoaguliaciją, radiochirurgines procedūras, lazerio destrukciją ir krioterapiją;

15.18. taikyti vietinį ir sisteminį gydymą;

15.19. taikyti hormoninį gydymą, imunoterapiją (išskyrus alergenų specifinę imunoterapiją), taikinių terapiją, skirti biologinius ir antinavikinius vaistus (išskyrus chemoterapiją);

15.20. atsluoksniuoti odą (cheminiai šveitimai), koreguoti senėjančią odą ir gleivines konservatyviaisiais bei invaziniais metodais (mezoterapija, biorevitalizacija, trombocitų praturtinta plazma, užpildais, siūlais, botulino toksino injekcijomis), atlikti kitas estetiškes, kosmetines ir korekcines procedūras;

15.21. koreguoti hiperhidrozę konservatyviaisiais, invaziniais (botulino toksino injekcijomis, jontoforeze) ir kitais metodais;

15.22. atlikti odos fizinių ir fizinių-cheminių poveikių procedūras (fototerapiją, foto-chemoterapiją (PUVA), fotodinaminį gydymą);

15.23. atlikti kitas lazerio ir intensyvios pulsinės šviesos procedūras.

VIII SKYRIUS ATSAKOMYBĖ

16. Gydytojas dermatovenerologas už padarytas klaidas, aplaidumą, netinkamą jam priskirtų funkcijų atlikimą ar bioetikos reikalavimų pažeidimą, taip pat už pareigų viršijimą atsako Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.
